

Een Praatje over Jan de Witt.

met altercatien *) gepasseert te werden". Neen, al kon hij de meeste Zondagen vrij hebben, Jan de Witt mocht, wanneer de dienst van het land hem in beslag nam, er niet geheel en al zeker van zijn.

En toch — om op de werkzaamheden van den raadspensionaris terug te komen — hij voerde nóg al meer uit. Hij schreef diep doordachte hoofdstukken in een belangrijk boek uit dien tijd, stelde een plan op en zette het door ook, om den rente-standaard van Holland te verlagen, en die schuld zoodanig af te lossen, dat deze provincie zich een weinig meer roeren kon; maakte berekeningen voor lijfrente en raadde een dame, die op haar ouden dag rustig en gerust wilde leven, hoe zij het verstandigst en voordeeligt haar kapitaal op lijfrente kon uitzetten; moest op tal van briefjes antwoorden, poeslieve briefjes van menschen, die hem persoonlijk ken-

den en daardoor het recht meenden te hebben hem te plagen met een verzoek om een neefje of nichtje of naderen bloedverwant aan een baantje te helpen. Zij stuurden er wel eens cadeautjes bij, en dat deden ook zij die een betrekking verkregen hadden en daarvoor hun dank wilden betuigen. Zoo kwamen er handwerkjes van aanzienlijke dames, kazen van heeren uit Noord-Holland, een reekalf

van een zijner neven, een spiegel van andere familieleden. Maar in al die gevallen kregen zij altijd hun geschenken terug.

Soms kreeg Jan de Witt er nog last van, omdat terugzenden zoo gemakkelijk niet ging. Dat was bijvoorbeeld in de maand Januari van het jaar 1657 het geval met een stuk wild, dat niet dadelijk terug kon, omdat het besloten water was. Hij was toen genoodzaakt op de een of andere wijze te doen

zorgen, dat het voor bederf bewaard bleef. En toen hij daarvan zeker kon zijn, ging het naar de afzenderster — juffrouw Cornelia Bicker, die met Joachim Yrgens gehuwd was — terug.

Nog erger was dat eenigen tijd later.

In het jaar 1661 was er overstroming geweest in 't land van Kuik. De Maasdijk was doorgebroken, en door het „noyt gehoorde groote waeter" was er veel schade aangericht. Aan De Witt's bemoeiingen nu

werd toegeschreven, dat de bevolking van die landstreek, om haar eenigszins voor het geleden verlies schadeloos te stellen, een jaar lang van zekere belasting, de verponding geheeten, was vrijgesteld. Uit dankbaarheid daarvoor gevoelde Gillis van Riemsdijck, die te Gassel bij Grave woonde, zich gedrongen den raadspensionaris een stuk wild, nl een wild zwijn, ten geschenke te zenden. Dat cadeau, getuigende van een hartelijke erkenning voor een bewezen weldaad aan een

CORNELIS DE WITT, REPR. NAAR KOPERGRAVURE VAN C. HAGEN.

*) getwist, meeningverschil.